

Geen verrassing bij Happy Days

THEATER HAPPY DAYS

★★★★★

Leny Breederveld is een alledaagse Winnie in stuk van Beckett.

HAARLEM Winnie zit er aanvankelijk bij alsof ze een dagje aan het strand doorbrengt. Een beetje weggestopt in een zandheuvel, dat wel, maar de zon brandt gloedvol op het strandlandschap. Spulletjes bij de hand, een handtas met een tandenborstel en lippenstift erin, maar ook een pistool. Een vrouw in het zand, met een tas en een pistool - dat is *Happy Days* van Samuel Beckett, en het strand is de woestijn, de verlatenheid.

Winnie wordt dit keer gespeeld door Leny Breederveld, vooral bekend van haar vele rollen bij Carver en laatstelijk bij Orkater. Een actrice afkomstig uit de mime, met een stijl die wordt gekenmerkt door milde ironie

en een lichte verbazing. Met weinig woorden kan Breederveld een wereld vol emoties oproepen en deze actrice zien spelen in een zo talig stuk als *Happy Days*, maakt nieuwsgierig.

Maar grote verrassingen blijven uit. Breederveld is een heel alledaagse Winnie. Naarmate het beklemmende stuk vordert, en de zandheuvel tot aan haar nekt reikt, kruipt er meer argwaan en angst in haar spel, maar het blijft tamelijk aan de oppervlakte en dagelijks gewoontjes.

Hoe anders dan de voorstelling *Happy Days* van het National Theatre waarmee vorig jaar het Holland Festival werd geopend. Fiona Shaw speelde toen in regie van Deborah Warner een ongekend virtuoos en enerverende theatrale versie van Becketts angst-aanlagende wanhoopsmonoloog. Het leek alsof de aarde was vergaan en Winnie in de brokstukken van wat ooit beschaving was een laatste poging tot communiceren deed - daarbij alle registers van het menselijk ge-

moed opentrekking. Met veel humor bovendien, waarmee Becketts tekst een nieuwe lading kreeg.

In een klassieke toneeltekst nieuwe elementen ontdekken, dat maakt een voorstelling bijzonder. In de regie van Ted Keijser gebeurt dat niet en wordt volstaan met het zonder opsmuk, helder uitspreken van de tekst.

Wat blijft, is het prachtige stuk van Beckett, even raadselachtig als bezwerend. Winnie praat en denkt, aarzelt en houdt moed. Langzaam raakt ze verstrikt in de fuik van taal en angst, die Beckett in *Happy Days* oproept. Tegelijk is het stuk een hommage aan de wil te overleven, en aan de daadkracht die daarvoor nodig is. Om iedere dag opnieuw te ervaren als een gelukkig dag, in weerwil van de zon die alles langzaam verbrandt en verkoolt. Totdat de vernietiging voltooid is.

Hein Janssen

Happy Days met Leny Breederveld.
20/11, Toneelschuur Haarlem. Tournee.